

لازمه یک صنعت بیمه پویا قوانین و مقررات توسعه یافته و بروز است. معاملات بیمه‌ای را اصول خاص آن از سایر معاملات و روابط حقوقی بین افراد متمایز می‌کند و هر یک از طرفین قرارداد اعم از بیمه‌گر و بیمه‌گذار ملزم به ایفاء تعهداتی هستند. در بیمه‌های غرامتی بر اساس نفع بیمه‌پذیر تصور این است که بیمه شده یا استفاده‌کننده علاقه‌مند و ذینفع است که خطر بیمه شده بروز نکند.

بیمه نوعی ابزار رسمی اجتماعی برای کاهش ریسک به وسیله منتقل کردن ریسک‌های چندین فرد قانونی به یک بیمه‌گر است. عقد بیمه از نوع عقد مطلق معلق است به این معنا که تحقق اجرای تعهدات بیمه‌گر بستگی به واقعه‌ای دارد که اتفاقی بوده و بر حسب تصادف بروز می‌کند. بیمه مضاعف به وضعیتی اطلاق می‌شود که بیمه‌گذار برای پوشش یک خطر بیمه‌های متعددی اخذ نماید. برای تحقق بیمه مضاعف وجود چهار عنصر در قراردادهای بیمه لازم است: وحدت زمانی، وحدت مال موضوع بیمه، وحدت ذینفع و وحدت خطر.

از دیدگاه فن بیمه حادثه یکی از موارد و مصادیق خطر (ریسک) می‌باشد. در واقع واژه ریسک که موضوع بیمه یا قرارداد بیمه می‌باشد عام و کلی است و انواع حوادث، بیماری‌ها و رویدادهای گوناگون را در بر می‌گیرد. خسارت در چارچوب فن بیمه عبارت است از تحقق خطر پیش‌بینی شده در قرارداد بیمه به شیوه‌ای که موجب انجام تعهد اساسی بیمه‌گر گردد. از اصول اولیه بیمه در کلیه رشته‌ها این است که ریسک بیمه شده تا جایی که ممکن است در سطح وسیعی پخش شود. این کتاب در ۳۰۲ صفحه به رشته تحریر در آمده است.

نویسندگان:

امیر برابری

حسین احمدی

ناشر:

گنج دانش

سال نشر:

۱۴۰۱

شابک:

۹۷۸۶۲۲۷۹۷۴۲۷۰